

Historia Iliyofichika ya Aya ya Arobaini - Namba Kumi na Tatu

Nambari Kumi na Tatu

Jeff Pippenger

2026-05-28

Kama ishara ya msingi ya wale mia moja arobaini na nne elfu, Petro amesimama Panium mwaka 2026 akifanya kazi ya kusahihisha utabiri wa uongo wa Julai 18, 2020. Kazi yake katika jambo hilo inapatana na kazi ya masahihisho ya Josiah Litch kuhusu Agosti 11, 1840 na utambulisho wa Samuel Snow wa Oktoba 22, 1844. Masahihisho ya Litch yaliupa uwezo ujumbe wa malaika wa kwanza, na yale ya Snow yaliupa uwezo ujumbe wa malaika wa pili. Kuwezesha kwa ujumbe wa malaika wa kwanza na wa pili ni mfano wa kuwezesha kwa ujumbe wa malaika wa tatu. Sifa za wa kwanza na wa pili zinawakilishwa katika wa tatu kama muunganiko wa ujumbe wa ole wa nje na ujumbe wa ndani wa kilio cha usiku wa manane wa mfano wa mabikira kumi.

Katika matumizi ya unabii yenye sehemu tatu, ya kwanza na ya tatu, ambazo pia ni mwanzo na mwisho, zitakuwa na sifa zinazofanana. Hivi karibuni, ndugu mmoja amefunua kweli kadhaa zinazohusiana na ole wa kwanza wa Ufunuo tisa, ambazo, zinapotumiwa chini ya kanuni ya Alfa na Omega, zinatambulisha uthibitisho mwingine wa kina wa “tetemeko la nchi” la Ufunuo kumi na moja. Sheria ya Jumapili nchini Marekani ndiyo “tetemeko la nchi” ambalo lilitimizwa kwanza katika Mapinduzi ya Ufaransa, wakati Ufaransa, iliyokuwa sehemu moja ya mataifa kumi yaliyounda muundo wa kinabii wa Rumi ya kipagani katika kitabu cha Danieli, ilipoangushwa. Hivyo, sura ya kumi na moja inasema sehemu ya kumi ya mji ilianguka.

Na saa ile ile pakawa na tetemeko kuu la nchi, na sehemu ya kumi ya mji ikaanguka, na katika tetemeko hilo watu elfu saba wakauawa; na waliosalia wakaingiwa na hofu, wakamtukuza Mungu wa mbinguni. Ufunuo 11:13.

Mara tu baada ya aya hii, Uislamu wa ole wa tatu unafika.

Ole wa pili umepita; na tazama, ole wa tatu yaja upesi. Ufunuo 11:14.

Waanzilishi walitarajia kwamba “ole ya tatu” ingefuata mara moja baada ya ole ya pili, lakini neno lililotafsiriwa kuwa “upesi,” humaanisha kwa ghafula na bila kutazamiwa, jambo ambalo ni sifa ya mashambulizi ya kushtukiza ya Uislamu. Ole ya tatu haikupaswa kuja tarehe 22 Oktoba, 1844 kama waanzilishi walivyodhania, bali ilipokuja ingetokea “kwa ghafula na bila kutazamiwa,” kama ilivyokuwa katika 9/11, hivyo ikiashiria mwanzo wa kutiwa muhuri kwa wale mia moja arobaini na nne elfu, kunakomwisha muda mfupi kabla ya tetemeko la sheria ya Jumapili.

“tetemeko la nchi” la sheria ya Jumapili ni mtikiso wa mnyama wa “nchi,” na 9/11 ilipowadia, Sister White alitambulisha kwamba Bwana alisimama ili “kuitikisa nchi kwa kutisha.” Mwanzoni mwa kutiwa muhuri na mwishoni mwake, mnyama wa nchi anatikiswa, hivyo basi “tetemeko kubwa la nchi.”

“Hili sijawahi kulisema. Nimesema, nilipotazama majengo makubwa yakijengwa huko, ghorofa juu ya ghorofa, ‘Ni matukio ya kutisha jinsi gani yatakayotukia wakati Bwana atakapoondoka ili kuitikisa nchi kwa nguvu za kutisha! Ndipo maneno ya Ufunuo 18:1–3 yatatimizwa.” Review and Herald, July 5, 1906.

Bwana “huinuka” kunapokuwa na badiliko katika kazi Yake ya kipindi cha utawala, kama ilivyokuwa wakati Stefano alipigwa mawe na Oktoba 22, 1844, wakati hukumu ya wafu ilipoanza. Hukumu ya walio hai ilipoanza tarehe 9/11, Bwana aliinuka tena, kisha akamtingisha mnyama wa nchi, kama atakavyofanya mwishoni mwa kutiwa muhuri kwa wale mia moja arobaini na nne elfu, atakapobadilisha kazi Yake ya kipindi cha utawala kutoka kwa kanisa Lake kwenda kwa kundi Lake lingine la wale walio bado katika Babeli.

Kile ambacho ndugu Daniel amegundua ni sifa za ole ya kwanza, ambazo zinaafikiana na ushuhuda wa “tetemeko kuu la nchi” wa sura ya kumi na moja, kwa kupatana na historia na uelewa wa waanzilishi kuhusu historia iliyotimizwa ole ya kwanza.

Na malaika wa tano akapiga tarumbeta, nami nikaona nyota imeanguka kutoka mbinguni hadi juu ya nchi; naye akapewa ufunguo wa shimo lisilo na mwisho. Akalifungua hilo shimo lisilo na mwisho; na moshi ukapanda kutoka shimoni humo, kama moshi wa tanuru kubwa; nalo jua na anga vikatiwa giza kwa sababu ya moshi wa shimoni. Na kutoka katika ule moshi wakatoka nzige juu ya nchi; nao wakapewa nguvu, kama nge wa nchi walivyo na nguvu. Wakaamriwa kwamba wasidhuru majani ya nchi, wala kitu chochote kilicho kijani, wala mti wo wote; ila watu wale tu wasio na muhuri wa Mungu kwenye vipaji vya nyuso zao. Ufunuo 9:1–4.

Waanzilishi waliyatumia kwa usahihi mafungu haya kwa historia iliyomtambulisha Mohammed, aliyezaliwa mwaka 570, akaunganisha makabila mwaka 606, akapokea ufunuo wake wa kwanza mwaka 610, akahamia Madina mwaka 622, akaanzisha vita vyake mwaka 624, na akafa mwaka 632. “Shimo lisilo na mwisho” kinabii linawakilisha udhihirisho mpya wa Shetani, lakini Mohammed alianza katika Uarabuni, ambao pia unajulikana kama shimo lisilo na mwisho kwa sababu ya majangwa yake makubwa.

Mohammed akawa mfalme wa kinabii, au kama alivyoitwa, “mwaminifu,” mnamo 606, alipotatua mgogoro miongoni mwa makabila mbalimbali yaliyokuwa katika mkanganyiko kuhusu ni nani aliyepaswa kuruhusiwa kurudisha jiwe la pembeni la “jiwe jeusi” la Kaaba. Kaaba ni jengo lenye umbo la mchemraba (hivyo jina “Kaaba,” linalomaanisha “mchemraba” kwa Kiarabu) lililo katikati ya Msikiti Mkuu wa Makka nchini Saudi Arabia. Lina kimo cha takriban futi 43, upana wa futi kumi na moja, na urefu wa futi 10, limejengwa kwa granite na marumaru, likiwa limefunikwa kwa kitambaa cheusi cha hariri na pamba. Kaaba ilikuwapo muda mrefu kabla ya Muhammad na kulingana na mapokeo ya Kiislamu, hapo awali ilijengwa na Ibrahimu pamoja na mwanawe Ishmaeli kama nyumba ya ibada kwa Mungu Mmoja (Allah). Katika karne zilizofuata, ilijaa sanamu na ikatumika kama madhabahu ya kipagani na makabila ya Waarabu.

Kaaba ni kituo cha kiroho cha ulimwengu wa Kiislamu—jengo rahisi la kale linaloashiria imani ya Mungu mmoja, umoja, na uhusiano kati ya imani ya Ibrahimu na Uislamu. Waislamu hawalioni kuwa “nyumba ya Mungu” katika maana halisi, bali kama kitovu cha ibada kilichowekwa na

Mungu. Matendo ya Mohammed katika kipindi ambacho Kaaba ilikuwa imeharibiwa na kisha ikajengwa upya ndiyo mahali uongozi wake ulipoanzia.

Mafuriko ya ghafla yaliharibu Kaaba, na kabila la Quraysh likaijenga upya. Ulipofika wakati wa kuurudisha Jiwe Jeusi (Hajar al-Aswad) mahali pake pembeni, koo mbalimbali zikagombania ni nani angepata heshima hiyo. Wakakubaliana kwamba mtu wa kwanza atakayeingia katika eneo hilo ndiye angeamua. Muhammad akaingia, naye akatatua mgogoro huo kwa hekima: Aliweka Jiwe Jeusi juu ya kitambaa, akamfanya mwakilishi kutoka kila ukoo kuliinua pamoja, wakilibeba pamoja, kisha yeye mwenyewe akaliweka mahali pake. Tukio hili lilimpatia heshima kubwa na cheo cha Al-Amin (“Mwaminifu”) miongoni mwa watu wa Makka. Hili ni mojawapo ya matukio muhimu ya kabla ya utume yanayoangaziwa katika ratiba nyingi za nyakati. “Jiwe Jeusi” lilikuwa jiwe la pembeni lililowekwa na Mohammed, ambaye ni mfalme wa kinabii juu ya Uislamu. Jiwe hilo jeusi la pembeni ni bandia dhahiri ya Kristo (jiwe la kweli la pembeni), na uharibifu wa nyumba ya Kaaba baada ya miaka ya kuingizwa kwa sanamu pia ulitatuliwa na Mohammed.

Baada ya Maquraysh kuvunja Mkataba wa Hudaybiyyah, Muhammad aliikabili Makka kwa jeshi la Waislamu wapatao 10,000. Mji ulijisalimisha kwa mapigano machache sana. Kisha Muhammad akaingia katika Al-Kaaba, akaviharibu vinyago 360 vilivyokuwa ndani yake, na kuiweka upya wakfu nyumba hiyo kwa ibada ya Mungu mmoja (Allah). Hivyo basi, Muhammad, mfalme wa Uislamu, aliweka jiwe la msingi, naye akalifisha hekalu na ibada ya sanamu.

Kuna mamlaka tatu zinazotoka katika shimo lisilo na mwisho katika kitabu cha Ufunuo, na kila moja ya hizo tatu inawakilisha Kristo wa bandia. Shetani, yule joka, hutaka kuwa kama Aliye Juu Zaidi, akikaa juu ya kiti Chake cha enzi na kanisa Lake.

Jinsi ulivyoanguka kutoka mbinguni, Ee Lusifa, mwana wa asubuhi! Jinsi ulivyokatwa chini mpaka nchi, wewe uliyedhoofisha mataifa! Kwa maana umesema moyoni mwako, Nitapaa kwenda mbinguni, nitakiinua kiti changu cha enzi juu kuliko nyota za Mungu; nami nitaketi juu ya mlima wa mkutano, pande za kaskazini; nitapaa juu kuliko mahali pa juu pa mawingu; nitafanana na Aliye juu. Lakini utashushwa mpaka kuzimu, mpaka pande za shimo. Isaya 14:12–15.

Joka wa kutokuwako kwa Mungu alitoka katika shimo lisilo na mwisho katika Ufunuo kumi na moja, na yule mnyama wa Ukatoliki hupanda kutoka katika shimo lisilo na mwisho wakati jeraha lake la mauti linapopona.

Yule mnyama uliyemwona alikuwako, naye hayuko; naye atapanda kutoka katika shimo lisilo na mwisho, naye ataingia katika upotevu; nao wakaa juu ya nchi watastaajabu, ambao majina yao hayakuandikwa katika kitabu cha uzima tangu kuwekwa misingi ya ulimwengu, watakapomwona yule mnyama aliyekuwako, naye hayuko, naye bado yuko. Ufunuo 17:8.

Mnyama wa Ukatoliki hupanda kwenye kiti cha enzi cha dunia wakati sheria ya Jumapili inapowekwa, wakati ule muungano wa pande tatu unaposimikwa. Kama yule joka, Ukatoliki hudai kuwa Mungu, kama Paulo alivyoainisha kwa usahihi mkubwa.

Mtu awaye yote asiwadanganye kwa njia yoyote; kwa maana siku hiyo haitakuja, isipokuwa kuje kwanza ule uasi, naye yule mtu wa dhambi afunuliwe, mwana wa upotevu; apingaye na kujitukuza juu ya kila kiitwacho Mungu, au kiabudicho; hata yeye kama Mungu aketi katika hekalu la Mungu, akijionyesha mwenyewe kwamba yeye ni Mungu. 2 Wathesalonike 2:3, 4.

Kama yule joka, mnyama wa Ukatoliki ni mpinga-Kristo; wote wawili hujidai kuwa Mungu, na wote wawili wanaangamizwa mwisho wao ukiwa umehusishwa na ushuhuda wao wa kibiblia, kwa maana joka hushushwa kuzimu, na mnyama ndiye mwana wa uharibifu. Uharibifu ukiwa ni maangamizi ya mwisho.

“Azimio la mpinga-kristo la kutekeleza uasi aliouanzisha mbinguni litaendelea kutenda kazi ndani ya wana wa kuasi.” Testimonies, volume 9, 230.

“Kwa njia ya papa wa Roma kazi iyo hiyo imeendelezwa hapa duniani kama ile iliyoendelezwa katika nyua za mbinguni kabla ya kufukuzwa kwa mkuu wa giza. Shetani alitaka kuirekebisha sheria ya Mungu mbinguni, na kutoa marekebisha yake mwenyewe. Aliinua hukumu yake mwenyewe juu ya ile ya Muumba wake, na akaiweka nia yake juu ya nia ya Yehova, na kwa njia hii kwa hakika alimtangaza Mungu kuwa anaweza kukosea. Papa naye pia hufuata njia iyo hiyo na, akidai kutokosea kwake mwenyewe, hutafuta kuilinganisha sheria ya Mungu ili ikubaliane na mawazo yake mwenyewe, akijiona kuwa anaweza kusahihisha makosa anayodhani kuyaona katika amri na maagizo ya Bwana wa mbingu na dunia. Kwa hakika anauambia ulimwengu, Nitawapa sheria zilizo bora kuliko zile za Yehova. Ni tusi la jinsi gani hili kwa Mungu wa mbinguni!” Signs of the Times, Novemba 19, 1894.

Uislamu, uliowakilishwa na Mohammed katika historia ya karne ya saba, nao pia ulitoka katika shimo lisilo na mwisho wakati ufunguo aliopewa Mohammed ulipogeuzwa. Shimo hilo lilipofunguliwa, “moshi” ulitoka na kuutia giza jua na hewa. Waanzilishi walitambua kwa usahihi kwamba “ufunguo” uliofungua shimo hilo ulikuwa vita vya Nineveh.

Tunapozifikia aya tatu za kwanza za Ufunuo sura ya tisa kutoka katika uelewa wa waanzilishi katika muktadha wa matumizi ya unabii yenye sehemu tatu, tunaona kwamba sifa za kinabii za aya hizo zinazowakilisha ole wa kwanza, zinafananisha sifa za kinabii za ole wa tatu unaokuja “upesii” wakati wa tetemeko kuu la nchi. Sheria ya Jumapili inawakilishwa na vita vya Ninawi.

Petro anawajibika kusahihisha unabii wa uongo kuhusu mipira ya moto ya Nashville, naye anatambua kwamba matumizi sahihi ya onyo la Ellen White kuhusu mipira ya moto juu ya Nashville huashiria mwanzo wa “kuangamizwa kwa maelfu ya miji iliyo karibu kabisa kujitoa kwa ibada ya sanamu.”

Mipira ya moto ya Nashville huashiria mwanzo wa kipindi cha uangamizo juu ya miji, nayo pia huashiria mwanzo wa kutangazwa kwa ujumbe mfupi wa kilio cha usiku wa manane. Ujumbe huo huanza kwa shambulio lisilotazamiwa kutoka kwa Uislamu, na kipindi hicho huisha kwa shambulio lisilotazamiwa kutoka kwa Uislamu wakati wa tetemeko kuu la nchi. Kipindi cha kutangazwa kwa kilio cha usiku wa manane huashiria mwisho wa wakati wa kutiwa muhuri kwa wale mia moja arobaini na nne elfu, ulioanza kwa shambulio lisilotazamiwa la Uislamu mnamo 9/11.

Basi kutiwa muhuri kwa wale laki moja arobaini na nne kulianza kwa kupatana na mstari wa Balaamu na punda, ambapo kuna mapigo matatu yanayofikia kilele katika sheria ya Jumapili, lakini ambapo shambulio la pili lisilotarajiwa linajumuisha Oktoba 7, 2023 juu ya nchi ya kale yenye utukufu, na kisha kwenye mipira ya moto ya Nashville. Mistari yote inapatana, na Petro anaelewa kwamba kufunuliwa kwa kweli hizi, ambazo zinawakilishwa kama mtu wa brashi ya vumbi akikusanya vito vilivyotawanyika na kuvitupa ndani ya kisanduku, ni kazi ya Simba wa kabila la Yuda.

Simba wa Yuda inautambua ujumbe wa Peter uliorekebisha wa Nashville kuwa unatukia katika kipindi cha mwisho cha kutiwa muhuri kwa wale mia moja arobaini na nne elfu, ambacho kinawakilishwa katika historia iliyofichika ya aya ya arobaini ya Danieli kumi na moja, na kwa usahihi zaidi katika sehemu ya historia hiyo iliyofichika inayowakilishwa katika aya ya kumi na moja hadi kumi na tano za sura iyo hiyo. Katika aya hizo vita vya Raphia na vita vya Panium vinaongoza hadi sheria ya Jumapili ya aya ya kumi na sita, ambayo inawakilishwa na vita vya Actium. Wakati vita vya Panium vinapojiunga na vita vya Actium katika sheria ya Jumapili, vita vya Nineve pia hurudiwa.

“Ufunguo” aliopewa Mohammed, mfalme wa Uislamu, ambaye jina lake si tabia ya Uislamu tu, bali pia ni mahali pa uharibifu palipopigwa alama na vita vya Ninawi. Jina la mfalme huyo “katika lugha ya Kiebrania ni Abadoni,” na “katika lugha ya Kiyunani jina lake ni Apolioni.” Kiyunani na Kiebrania vinakazia Agano la Kale na Agano Jipya na kutufundisha kwamba Abadoni maana yake ni “mahali pa uharibifu” na Apolioni maana yake ni “mwangamizi.” Katika aya ya kumi na moja ya Ufunuo tisa mfalme juu ya Uislamu ni Mohammed, lakini pia ni “malaika wa shimo lisilo na mwisho,” ambaye ni Shetani. Kama vile papa alivyo mpinga-Kristo akiwa mtu wa mkono wa kuume wa Shetani duniani, vivyo hivyo Mohammed naye anatawaliwa moja kwa moja na Shetani, malaika wa shimo lisilo na mwisho.

Katika sheria ya Jumapili, ule muungano wa namna tatu unalazimishwa juu ya ulimwengu, na jeraha la mauti lililopewa upapa mwaka 1798, hivyo likiweka alama ya mwisho wa Enzi za Giza, linaponywa. Jeraha la mauti linaponywa, kipindi cha pili cha Enzi za Giza kinafika, na katika tetemeko kuu la nchi ambalo ni sheria ya Jumapili, Uislamu hugeuza ufunguo, na moshi kama kutoka katika tanuru hufuta jua na nyota, giza linaporudi. Vita vya Ninawi vinarudiwa katika sheria ya Jumapili, kwa maana ndiyo ufunguo unaoleta kipindi cha pili cha giza. Hapo uasi wa taifa hufuatwa na maangamizi ya taifa. Hapo “udhalimu wa kutenda” hutawala kwa ukamilifu, kwa kuwa moshi wa Uislamu unaotia giza jua na nyota katika vita vya Ninawi ni kama tanuru iwakayo. “Tanuru iwakayo” ilikuwa kipengele cha agano la Mungu na Ibrahimu.

Ikawa, jua lilipokuwa limezama, na kukawa giza, tazama, tanuru yenye moshi, na taa iwakayo moto, iliyopita katikati ya vipande vile. Mwanzo 15:17.

Tanuru ya moshi iliyopita katikati ya dhabihu za agano za Abramu ilitambulisha utumwa wa Misri unaowakilishwa katika kifungu cha aya ya kumi na tatu.

Akamwambia Abramu, Jua kwa yakini ya kwamba uzao wako utakuwa mgeni katika nchi isiyo yao, nao watawatumikia watu wa nchi hiyo; nao watawaonea kwa muda wa miaka mia

nne. Mwanzo 15:13.

“Tanuu iwayayo moto,” kama vile tanuu ya Nebukadneza katika sura ya tatu ya Danieli, inawakilisha utumwa na hali ya kufungwa, kama ilivyokuwa hali ya Shadraki, Meshaki, na Abednego.

“Lakini kama nyota katika mzunguko mpana wa njia yao waliowekewa, makusudi ya Mungu hayajui haraka wala kuchelewa. Kupitia mifano ya giza kuu na tanuru inayotoa moshi, Mungu alikuwa amemfunulia Ibrahimu utumwa wa Israeli katika Misri, na alikuwa ametangaza kwamba muda wa ukaaji wao huko ungekuwa miaka mia nne. “Baadaye,” alisema, “wataoka wakiwa na mali nyingi.” Mwanzo 15:14.” Tumaini la Vizazi Vyote, 33.

Lakini BWANA amewatwaa ninyi, na kuwatoa katika tanuru ya chuma, yaani, kutoka Misri, mpate kuwa kwake watu wa urithi, kama ilivyo leo hii. Kumbukumbu la Torati 4:20.

Moshi unaotia giza jua na mwezi wakati ufunguo wa vita vya Ninawi unapogeuzwa hutambulisha mateso yanayoanza kwa uzito wote katika sheria ya Jumapili. Basi mateso ya Enzi za Giza yanarudiwa. Waanzilishi walitambua kwa usahihi kwamba vita vya Ninawi vilikuwa “ufunguo” ulioingiza Uislamu katika historia ya kiunabii kama ole wa kwanza mwaka 627. Vita hivyo vilikuwa kati ya Rumi na Uajemi, navyo viliwakilisha ushindi kwa Rumi, lakini ulikuwa kile kinachoitwa ushindi wa Pirusi. Ushindi ambao kwa kweli humletea madhara mshindi. Kauli hiyo imetokana na ushindi wa mfalme Pirusi wa Epirasi. Baada ya vita viwili dhidi ya Warumi (Heraclea mwaka 280 KK na Asculum mwaka 279 KK), aliishinda jeshi la Kirumi lakini akapoteza sehemu kubwa sana ya askari wake mwenyewe. Kulingana na mapokeo, ndipo akasema, “Ushindi mmoja zaidi wa namna hii, nasi tumeangamia.”

Vita vya Nineve vilikuwa ushindi wa kimkakati kwa Rumi, lakini vilipokwisha, wala Rumi wala Uajemi hawakuwa tena na nguvu za baadaye za kuzuia kwa ufanisi mashambulizi ya Uislamu. Uajemi ni Marekani na Rumi ni upapa katika utimilifu wa kisasa wa vita vya Nineve. Umedi na Uajemi kama mamlaka yenye pembe mbili vinawakilisha mamlaka yenye pembe mbili ya Marekani. Katika sheria ya Jumapili, Marekani ni pembe moja tu, kwa maana kuelekea kwenye sheria ya Jumapili sanamu ya yule mnyama imekwisha kufanyizwa, na kufanyizwa huko kunajumuisha kuziunganisha pembe zote mbili kuwa moja. Katika Danieli 8, zipo pembe mbili zinazowakilisha Milki ya Umedi na Uajemi, na pembe ya Uajemi ilijitokeza mwisho.

Kisha nikainua macho yangu, nikaona, na tazama, mbele ya mto alisimama kondoo waume aliyekuwa na pembe mbili; na zile pembe mbili zilikuwa ndefu; lakini moja ilikuwa ndefu kuliko nyingine, na ile ndefu zaidi ilichomoza baadaye. Danieli 8:3.

Pembe mbili za Marekani za Urepublikanizmu na Uprotestanti huungana kuwa moja wakati kanisa na serikali zinapokutana pamoja ili kuifanyiza sanamu ya mnyama. Uundaji huo hutimizwa kikamilifu alama ya mnyama inapotekelezwa katika sheria ya Jumapili. Hili huitambulisha Marekani kuwa kwa urahisi ni Uajemi katika sheria ya Jumapili. Uajemi ilishindwa na Rumi katika vita vya Ninawi. Jinsi Rumi ilivyomshinda Uajemi ni jambo lenye umuhimu wa kihistoria, kwa sababu ya mbinu za Heraclius, Mfalme wa Rumi.

Kwa ufupi, Heraclius alitekeleza shambulio la kushtukiza, kinyume na shambulio la kusonga mbele moja kwa moja. Juhudi zake za kulitekeleza shambulio hilo la kushtukiza zimeandikwa katika historia. Kushtukiza huko kulijumuisha uamuzi wake wa kushambulia wakati wa majira ya baridi, jambo ambalo halikuwa la kawaida katika nyakati hizo za kihistoria, lakini halikuishia hapo. Heraclius alianza uvamizi wake katikati ya Septemba mwaka 627 kutoka kaskazini (nyanda za juu za Armenia). Badala ya kufuata njia iliyotarajiwa ya kuelekea kusini moja kwa moja hadi mji mkuu wa Uajemi, Ctesiphon, alifanya mzunguko mpana, akisogea kuelekea kusini-mashariki kando ya maeneo ya mpakani (takriban mpaka wa kisasa wa Uturuki na Iran). Kisha akageukia kusini na magharibi, akivuka Mto Great Zab tarehe 1 Desemba 627. Hilo liliweka jeshi lake kwenye Uwanda wa Nineveh (ukingo wa mashariki wa Mto Tigris), karibu na magofu ya Nineveh ya kale. Mwendo huu ulikuwa kutoka kusini kuelekea kaskazini kwa kulinganisha na majeshi ya Uajemi—kinyume cha kile ambacho Waajemi walitarajia. Walitarajia angeendelea kusukuma kuelekea kusini hadi Ctesiphon. Hilo lilimkuta kamanda wa Uajemi, Rhahzadh, bila kutarajia na kumlazimisha kumfuatilia Heraclius hadi kwenye eneo lisilomfaa. Liliwaruhusu Warumi kuchagua uwanja wa vita katika tambarare zilizo karibu na Nineveh. Ujanja huo uliwazuia Warumi wasinaswe kati ya majeshi ya Uajemi na uliwapa njia ya kutorokea ikiwa ingehitajika. Pamoja na ukungu uliokuwapo siku ya vita na mbinu ya kujifanya kurudi nyuma wakati wa mapigano yenyewe, kulikuwa na viwango vingi vya kushtukiza. Uvamizi huu wa jasiri wa majira ya baridi na njia ya kuuzunguka upande wa adui ndani kabisa ya eneo la Uajemi unahesabiwa kuwa mojawapo ya mafanikio makubwa zaidi ya kijeshi ya Heraclius. Ulisaidia kuuvunja ujasiri wa Uajemi na kuchangia kwa kiasi kikubwa ushindi wa mwisho wa Warumi katika vita ile ndefu.

“Katika vita vya Ninawi, vilivyopiganwa kwa ukali tangu mapambazuko hadi saa ya kumi na moja, bendera ishirini na nane, mbali na zile ambazo huenda zilivunjwa au kuraruliwa, zilitekwa kutoka kwa Waajemi; sehemu kubwa zaidi ya jeshi lao ilikatwakatwa vipande-vipande, na washindi (Warumi), wakificha hasara yao wenyewe, walikesha usiku wote uwanjani. Miji na majumba ya kifalme ya Ashuru yalifunguliwa kwa mara ya kwanza kwa Warumi.

“Mfalme wa Kirumi hakutiwa nguvu kwa ushindi alioupata; na njia ikaandaliwa wakati huo huo, na kwa njia zilezile, kwa ajili ya umati wa Wasaraceni kutoka Uarabuni, kama nzige kutoka nchi iyo hiyo, ambao, wakieneza katika mwendo wao imani ya giza na ya upotovu ya Mohammed, kwa upesi wakaifunika milki ya Uajemi na ya Kirumi pia.

“Mfano kamili zaidi wa ukweli huu usingeweza kutamaniwa kuliko ule unaotolewa katika maneno ya mwisho ya sura kutoka kwa Gibbon, ambamo dondoo zilizotangulia zimechukuliwa. ‘Ijapokuwa jeshi lenye ushindi lilikuwa limeundwa chini ya bendera ya Heraclius, jitihada hiyo isiyo ya kawaida yaonekana kuwa ilichosha nguvu zao kuliko kuzitumia. Wakati mfalme alipokuwa akishangilia ushindi huko Konstantinopoli au Yerusalemu, mji usiojulikana sana kwenye mipaka ya Shamu ulitekwa nyara na Wasaraceni, nao wakawakatakata baadhi ya majeshi yaliyoendelea kwenda kuunusuru,—tukio la kawaida na dogo, lau si kwamba lilikuwa utangulizi wa mapinduzi makuu. Wanyang’anyi hawa walikuwa mitume wa Mohammed; ushujaa wao wa kichaa ulikuwa umetoka jangwani; na katika miaka minane ya mwisho ya utawala wake, Heraclius alipoteza kwa Waarabu majimbo

yale yale aliyokuwa ameyaokoa kutoka kwa Waajemi.

“Roho ya udanganyifu na shauku yenye msisimko, ambayo makao yake si mbinguni,’ iliachiliwa duniani. Shimo lisilo na mwisho lilihitaji tu ufunguo ili lifunguliwe, na ufunguo huo ulikuwa kuanguka kwa Chosroes. Kwa dharau alikuwa ameirarua barua ya raia asiyejulikana wa Mecca. Lakini aliposhuka kutoka katika ‘mwako wake wa utukufu’ hadi kwenye ‘mnara wa giza’ ambao hakuna jicho lingeweza kuupenya, jina la Chosroes lilipaswa ghafula kupotea katika usahaulifu mbele ya lile la Mohammed; na hilali ilionekana kana kwamba ilingojea tu kuchomoza kwake hadi kuanguka kwa nyota. Chosroes, baada ya kushindwa kwake kabisa na kupoteza ufalme, aliuawa katika mwaka 628; na mwaka 629 umetajwa kwa ‘ushindi wa Arabia,’ na ‘vita vya kwanza vya Wamohammedani dhidi ya dola ya Kirumi.’ ‘Na malaika wa tano akapiga tarumbeta, nami nikamwona nyota ikianguka kutoka mbinguni hadi duniani; naye akapewa ufunguo wa shimo lisilo na mwisho. Naye akalifungua shimo lisilo na mwisho.’ Akaanguka mpaka duniani. Nguvu ya dola ya Kirumi ilipokuwa imekwisha, na mfalme mkuu wa Mashariki alipokuwa amelala amekufa katika mnara wake wa giza, uporaji wa mji mdogo usiojulikana katika mipaka ya Siria ulikuwa ‘utangulizi wa mapinduzi makubwa.’ ‘Wanyang’anyi hao walikuwa mitume wa Mohammed, na ushujaa wao wa kichaa ulitoka jangwani.’” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 495–497.

Vita vya Ninawi vinawakilisha Roma ya kisasa ikiishinda Marekani katika sheria ya Jumapili, lakini huo ni ushindi wa Pyrrhus, kwa maana hukumu ya hatua kwa hatua juu ya Roma huanza katika sheria ya Jumapili.

Chosroes alikuwa mkuu wa milki ya Uajemi; hivyo basi, Uajemi ukiwakilisha anguko la Marekani katika sheria ya Jumapili ndio ufunguo unaofungua shimo lisilo na mwisho katika kuanguka kwa ufalme wa sita wa unabii wa Biblia. Hilo linawakilisha sheria ya Jumapili ya aya ya kumi na sita, ya thelathini na moja, na ya arobaini na moja ya Danieli kumi na moja, na pia Ufunuo kumi na tatu aya ya kumi na moja.

Angalia maoni ya mwanzilishi Stephen Haskell kuhusu aya hizo hizo na historia hiyo hiyo:

“Waarabu, au Masarakeni, hawakuwa wamewahi kamwe kuwa na ushawishi wowote duniani. Katika historia ya mataifa, watu hawa huru wa jangwani walipita bila hata kutambuliwa kwa kiasi cha kutosha. Uislamu uliyaunganisha makabila yaliyokuwa yametawanyika, ukawatuma waende kama washindi wa mataifa. Mwendo wa haraka uliosindikiza majeshi ya Kisarakeni ulitokana, kwa sehemu kubwa, na mapambano kati ya Warumi na Chosroes, mkuu wa milki ya kisasa ya Uajemi. Mapambano hayo yalisababisha kuanguka kwa yule wa mwisho. Uajemi wa kisasa ulikuwa umesimama kama ukuta wa kizuizi, ukiidhibiti nguvu ya Mohammed; lakini nguvu hiyo ilipoanguka, kizuizi kiliondoka, ‘shimo lisilo na mwisho’ likafunguliwa, na Masarakeni wakaifurika dunia kama gharika. Wakati ‘shimo lisilo na mwisho lilipofunguliwa, palitokea moshi ulioficha uso wa jua.’ Taswira hiyo ni yenye nguvu sana, ikiwakilisha athari ya kutia giza ya Uislamu, jinsi ulivyoenea juu ya uso wa dunia.” Stephen Haskell, The Story of the Seer of Patmos, 164, 165.

Ukuta huo wa kizuizi katika historia ya Rumi ni ukuta wa utengano kati ya kanisa na serikali ambao huondolewa katika sheria ya Jumapili. Kuna tabaka jingine la ushindi wa Pyrrho wa Rumi

juu ya Uajemi katika vita vya Ninawi, kwa maana kulikuwako vita vya awali vya Ninawi, vikiwakilisha Alfa, na vita vya mwaka 627 vikiwakilisha Omega. Vita hivyo vilikuwa mwaka 612 KK, takriban miaka elfu moja na mia mbili kati ya hivyo viwili. Katika vita hivyo, Ashuru ilishindwa na muungano wa pande tatu na hilo likaashiria mwisho wa Milki ya Ashuru.

A. T. Jones anatoa maoni kuhusu vita vya alfa vya Ninawi:

“Mambo katika serikali ya Ashuru yalizidi kuwa mabaya zaidi, hivi kwamba mwaka wa 612 KK kulitokea tena uasi mwingine mkubwa kwa upande wa nchi zile zile tatu, ukiongozwa wakati huu na Nabopolasa mwenyewe. Uasi huo ulifanikiwa kabisa: Ninawi lilifanywa kuwa lundo la magofu; na Milki ya Ashuru ikagawanywa katika sehemu tatu kubwa,—Umedi, ukishikilia upande wa kaskazini-mashariki na kaskazini ya mbali sana, Babeli ikishikilia Elamu na nchi tambarare yote na mabonde ya Frati na Tigri, na Misri ikishikilia nchi yote ya upande wa magharibi wa Frati. Muhuri wa agano hili kati ya Babeli na Umedi ulikuwa ndoa ya binti wa mfalme wa Umedi na Nebukadreza, mwana wa Nabopolasa. Ilikuwa katika kutekeleza sehemu yake katika muungano dhidi ya Ashuru, ndipo Farao-Neko mfalme wa Misri alipokwenda juu kupigana na mfalme wa Ashuru huko Karkemishi karibu na Frati, wakati Mfalme Yosia wa Yuda alipotoka kwenda kupigana naye, naye akauawa huko Megido. Kisha, kwa kuwa eneo hilo lote la upande wa magharibi lilimhusu mfalme wa Misri, ilikuwa ni katika utekelezaji wa enzi yake halali, aliyopata kwa ushindi wa vita, kwamba alimwondoa Shalumu, mwana wa Yosia, asiwe mfalme wa Yuda, akamweka Eliakimu kuwa mfalme wa Yuda mahali pake, akabadilisha jina lake kuwa Yehoyakimu, na akaiwekea nchi kodi.”¹ Mambo ya Nyakati 3:15; 2 Wafalme 23:31–35.” A. T. Jones, Review and Herald, Machi 15, 1898.

Katika vita vya alfa vya Ninawi vya mwaka 612 KK, Milki ya Ashuru ilifikia mwisho, kama vile ufalme wa sita wa unabii wa Biblia unavyofikia mwisho wake katika sheria ya Jumapili. Mshindi katika vita hivyo alikuwa muungano wa sehemu tatu wa Babeli, Misri na Umedi. Katika mapigano ya kipindi hicho, Mfalme Yosia anakufa huko Megido, hivyo akiifanya kuwa mfano wa Har–Magedoni. Katika vita vya omega vya Ninawi mwaka 627, Uislamu wa ole ya tatu unaachiliwa wakati ukuta wa ulinzi uliomo katika Katiba unapoondolewa, kama ilivyoonyeshwa kwa mfano, kama Haskell alivyobainisha kuhusu Uajemi kuwa “ukuta wa kizuizi” wa ulinzi uliondolewa kwa kushindwa kwa Uajemi. Kifo cha Mfalme Yosia huko Megido kinaitambulisha vita vya kwanza vya Ninawi kuwa ndicho vita vya pili katika siku za mwisho. Vita vya mwisho kati ya vile viwili vya Ninawi mwaka 627, wakati ufunguo unapozungushwa na shimo linafunguliwa, ndivyo vya kwanza katika siku za mwisho, kwa maana wa kwanza atakuwa wa mwisho. Vita vya kwanza vya Ninawi kati ya Ashuru na muungano wa sehemu tatu vinaongoza hadi Har–Magedoni. Kipindi cha Enzi za Giza za pili huanza kwa vita vya Ninawi na kuishia kwa vita vya Ninawi.

Mambo ya tarumbeta ya tano, ambayo ndiyo ole wa kwanza wa Ufunuo sura ya tisa, ndiyo ambayo waasisi walielewa kuwa ushuhuda wa kihistoria ulio wazi zaidi kuliko kifungu chochote katika kitabu cha Ufunuo. Uriah Smith anaeleza ukweli huo kama ifuatavyo:

“AYA YA 1. Na malaika wa tano akapiga tarumbeta, nami nikauona nyota ikianguka kutoka mbinguni mpaka nchi; naye akapewa ufunguo wa shimo lisilo na mwisho.”

“Kwa ufafanuzi wa tarumbeta hii, tutanukuu tena kutoka katika maandiko ya Bwana Keith. Mwandishi huyu asema kwa kweli: ‘Hakuna karibu makubaliano yaliyo sawa namna hiyo miongoni mwa wafafanuzi kuhusu sehemu nyingine yoyote ya Ufunuo kama ilivyo kuhusu matumizi ya tarumbeta ya tano na ya sita, au ole wa kwanza na wa pili, kwa Wasarakeni na Waturuki. Jambo hilo ni dhahiri sana kiasi kwamba haliwezi karibu kutoeleweka. Badala ya aya moja au mbili kumtaja kila mmoja, sura yote ya tisa ya Ufunuo, kwa sehemu zilizo sawa, inashughulika na maelezo ya wote wawili.’” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 495.

Petro yuko Panium akiwa na jukumu la kusahihisha ujumbe wa mipira ya moto ya Nashville, na inaonekana kwa mara ya kwanza kwamba vipengele vya ole wa kwanza vinapatana kikamilifu na vipengele vya sheria ya Jumapili inayokaribia upesi. Simba wa kabila la Yuda alifunua ufahamu huu kwa kulingana na mistari mingine ya unabii ambayo alikuwa amekwisha kuiweka tayari. Wanahistoria watashuhudia umuhimu wa shambulio la kushtukiza lililotekelezwa na Rumi dhidi ya Waajemi mwaka 627, na wanapofanya hivyo, walibainisha ujanja wa Heraklio wa kupita kuuzunguka na kwenda nyuma ya Uajemi wakati wa majira ya baridi kama mbinu ya kujificha hadi wakati wa shambulio.

Dada White anatufahamisha kwamba Rumi inangoja tu “nafasi ya kunufaika,” ndipo itakapopiga.

“Neno la Mungu limetoa onyo juu ya hatari inayokaribia; onyo hili lisipotiliwa maanani, ulimwengu wa Kiprotestanti utajifunza malengo ya Roma kwa kweli ni nini, lakini ni wakati ambapo itakuwa imechelewa mno kuikwepa mtego. Yeye anakua kimya kimya katika mamlaka. Mafundisho yake yanaendeleza ushawishi wake katika kumbi za kutunga sheria, katika makanisa, na katika mioyo ya wanadamu. Anaweka juu kwa juu majengo yake marefu na makubwa, katika maficho ya siri ambayo ndani yake mateso yake ya zamani yatarudiwa. Kwa hila na bila kutiliwa shaka anaziimarisha nguvu zake ili kuendeleza makusudi yake mwenyewe wakati utakapofika wa kupiga pigo lake. Kitu pekee anachotamani ni kupata mahali pa kujisitiri kwa manufaa yake, na hilo tayari anapewa. Hivi karibuni tutaona na tutahisi kusudi la kile kipengele cha Kirumi. Ye yote atakayeamini na kulitii neno la Mungu kwa sababu hiyo atapata shutuma na mateso.” Pambano Kuu, 581.

Kama ilivyokuwa kwa Mfalme Heraclius, upapa umekuwa ukisonga kuelekea lengo lake “kwa siri na bila kutazamiwa” katika utimilifu wa Isaya sura ya ishirini na tatu, ambamo kahaba wa Tiro husahaulika kwa historia ya ufalme wa sita wa unabii wa Biblia. Shambulio la kushtukiza la siri la Heraclius ndilo ulimwengu kuusahau upapa tangu 1798 hadi sheria ya Jumapili. Amri juu ya amri, ole wa kwanza unawakilisha ole wa tatu na wa mwisho. Katika ole wa kwanza tamko hutolewa ambalo pia linalingana na historia ya Uislamu na kipindi cha kutiwa muhuri kwa wale mia moja arobaini na nne elfu.

Nao wakaamriwa kwamba wasidhuru majani ya nchi, wala kitu chochote kilicho kibichi, wala mti wowote; bali wale watu tu wasio na muhuri wa Mungu katika vipaji vya nyuso zao. Nao wakapewa ruhusa kwamba wasiwaue, bali wateswe miezi mitano; na maumivu yao yalikuwa kama maumivu ya nge amchomapo mtu. Na siku hizo watu watatafuta mauti, wala hawataiona;

nao watatamani kufa, na mauti itawakimbia. Ufunuo 9:4–6.

Kabla ya ufunguo kugeuzwa katika vita vya Ninawi, ambavyo ni sheria ya Jumapili inayokuja upesi, wale mia moja arobaini na nne elfu tayari wamekwisha kutiwa muhuri. Katika sheria ya Jumapili, uharibifu wa miji, unaoanzishwa kwa mipira ya moto ya Nashville, unawakilishwa kama kipindi cha “miezi mitano,” wakati vita vinapopamba moto na umwagaji damu wa pili wa kipapa unaanzishwa katika utimilifu wa jibu walilopewa mashahidi wa Enzi za Giza katika muhuri wa tano.

Na alipokifungua kile muhuri cha tano, nikaona chini ya madhabahu roho za wale waliouawa kwa ajili ya neno la Mungu, na kwa ajili ya ushuhuda walioushika; nao wakalia kwa sauti kuu, wakisema, Hata lini, Ee Bwana, mtakatifu na wa kweli, hutahukumu na kuipatiliza damu yetu juu ya hao wakaao juu ya nchi? Nao wakapewa kila mmoja vazi jeupe; wakaambiwa kwamba wapumzike bado kitambo kidogo, hata watakapotimia wajoli wao katika utumishi na ndugu zao, watakaouawa kama wao walivyouawa. Ufunuo 6:9–11.

Mashahidi wa Enzi za Giza ndio kundi la kwanza linalowakilisha kimfano mashahidi wa Rumi ya Kisasa wakati wa mzozo wa sheria ya Jumapili. Kabla ya mzozo huo kufika, wale mia moja arobaini na nne elfu wanatiwa muhuri, na mchakato huo wa kutiwa muhuri ulianza katika 9/11 kwa kuwasili kwa Uislamu wa ole ya tatu, na kunyunyiziwa kwa mvua ya masika. Wakati mashahidi wa Enzi za Giza za kwanza walipouliza ni lini upapa ungehukumiwa, waliambiwa kwamba kutakuwa na kundi la pili la mashahidi wakati Enzi za Giza zitakaporudiwa, ambapo ndipo ufunguo wa vita vya Ninawi unapotimizwa katika sheria ya Jumapili inayokuja upesi. Kabla kundi la pili la mashahidi halijakamilika, wale mia moja arobaini na nne elfu wanatiwa muhuri, na kipindi cha kutiwa muhuri kilichoanza katika 9/11 kinatambulishwa katika muhuri wa tano, kwa maana mazungumzo yaliyowekwa hapo yanapatikana katika Ufunuo sura ya sita, aya ya TISA hadi KUMI NA MOJA, hivyo kuashiria mwanzo na mwisho wa kutiwa muhuri kwa 9/11. Mwisho huo unaanzisha kuangamizwa kwa Uislamu kama ilivyoielezwa katika Ufunuo TISA, KUMI NA MOJA, na wale waliotiwa muhuri watakuwa wametimiza uzoefu wa Danieli unaowakilishwa katika Danieli TISA, KUMI NA MOJA.

Tutaendelea na mambo haya katika makala inayofuata.